

[L. D. Rasmussen.]
fremad i den rigtige Retning ved de fore-
slaaede Ændringsforslag; men trods disse
Ændringer og Forbedringer kan der dog
ikke være Tale om, at de lokale Autoriteter
— jeg sigter her til Kommunalbestyrelserne
— har den afgørende Indflydelse hverken
i den ene eller den anden Retning.

Den højtærede Minister var ængstelig
for, at hvis vi fik et Statspoliti, vilde der
rundt om fra Befolkningen blive krævet
mere Politi. Jeg tror, jeg kan trøste den
højtærede Minister med, at dette neppe bliver
Tilfældet. Jeg har aldrig bemærket, at der
var nogen stærk Trang i Befolkningen til at
faa mere Politi, tværtimod ønsker man i de
fleste Tilfælde saa lidt Politi som muligt, blot
saa meget, at man kan henvende sig til det
ved given Lejlighed, men ellers vil man
gerne være fri for Politi saa vidt muligt.

Det blev heller ikke helt korrekt citeret,
hvad jeg sagde før med Hensyn til den
Prøve, der skal aflægges, og den Prøve, som
Ministeren anordner. Det er jo givet, at den
første Justitsminister efter Lovens Ikraft-
træden kan anordne den paagældende Prøve,
men det er lige saa givet her som overfor
andre Forhold, at en kommende Justits-
minister kan ændre en saadan Anordning,
for saa vidt han finder noget bedre og mere
praktisk. Det er selvfølgelig ikke Meningens,
at de forskellige Justitsministre skal lave
forskellige Prøver, men for saa vidt der
er noget, der kan gøres bedre, maa de selv-
følgelig have Ret dertil i dette Tilfælde
ligesom i alle andre.

Hermed skal jeg anbefale de af Mindre-
tallet stillede Ændringsforslag.

Bouet: Den ærede Ordfører mente, det
var umuligt, at man kunde udrede, hvor
meget der var Statsopgave af Politiets
Arbejde, og hvor meget der var kommunal
Opgave. Jeg tror nu ikke, det er saa umuligt.
Hvis man virkelig fra Justitsministeriet
vil sætte noget ind paa den Opgave, vil det
være om ikke let, saa dog muligt at frem-
skaffe en Oversigt, saaledes at man kan se,
hvorledes Udgifterne skal fordeles.

Jeg takker den højtærede Minister for
hans imødekommande Svar med Hensyn
til Sekretæren i København under Politi-
inspektøren. Derimod svarede den højt-
ærede Minister ikke paa den Opfordring, som
vi fra konservativ Side har rettet dels i
Betænkningen og dels ogsaa jeg nu fra
Talerstolen her vedrørende Fordelingen af
Udgifterne til Politiet mellem Staten og
Kommunerne. Jeg maa vel ikke gaa ud fra,
at det er Statsministeren, der i Gaar har

dannet Skole, saaledes at naar der er noget,
en Minister ikke synes om, svarer han ikke
derpaa. Jeg gentager derfor mit Spørgs-
maal, om man kan forvente, at den højt-
ærede Minister vil imødekomme den nævnte
Opfordring.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmus-
sen bestred, hvad jeg havde sagt, at det
havde stor Betydning med Hensyn til det
kommunale Politi, at Betjentene blev knyt-
tet til den Befolkning, de skulde virke imel-
lem. Det var nemlig det, jeg sagde. Jeg
fremhævede ikke, at der ved Ansættelse blev
taget eller skulde tages særlige Hensyn til
de lokale Forhold. Nej, det, jeg hævdede,
var, at det var en Fordel, at Politimændene
vedblivende havde deres Arbejde indenfor
den By, hvor de var ansat, i Modsætning
til det, man kunde tænke sig, hvis man fik
et Enhedspoliti under en Politichef —
som jo efter Forslaget vilde være udstyret
med stor Myndighed —, at en saadan meget
selvstændig Politichef nemt kunde bytte om
paa Politimændene, anbringe dem snart det
ene Sted og snart det andet, hvad han jo
havde i sin Magt, og hvad det ikke var
usandsynligt han vilde gøre. Man kan jo se
forskelligt paa dette, andre kunde jo tænkes
at have den Opfattelse, at nyt Blod er
bedre, og at det vilde være naturligt, at
Betjentene ikke blev for stærkt sammen-
vokset med Befolkningen. Jeg mener
for mit Vedkommende, at det er af stor
Betydning, at Betjentene er nøje kendt med
og i en lang Aarrække virker blandt den
Befolkning, de er ansat for at betjene.

Endelig hævdede det ærede Medlem
Hr. L. D. Rasmussen, at der ikke i Ud-
valget havde været stillet Forslag om at
faa Oplysninger. Jeg gør opmærksom paa,
at dette Spørgsmaal er drøftet adskillige
Gange, ogsaa med den højtærede Justits-
minister, som imidlertid har været ude af
Stand til at svare derpaa, fordi han ikke
havde det nødvendige Materiale. Han har
givet Udtryk for sin Mening om dette
Spørgsmaal, men har dog ikke paa Basis af
noget som helst Materiale kunnet give os et
klart og afgørende Svar, og da vi fra vor
Side ikke ønskede at sinke dette Lovforslags
Gennemførelse i indeværende Samling, har
vi — selv om, det indrømmer jeg ærligt,
jeg for mit Vedkommende anser det for
retfærdigt, at der fra Statens Side blev
bidraget en Del til Udgifterne ved Politiet
— ment, at det ikke vilde være rigtigt at
stoppe Lovforslaget for at faa disse Op-
lysninger, thi der er jo intet som helst i
Vejen for, at man senere kan vende tilbage
til dette Spørgsmaal. — Med disse Bemærk-